

РЕШЕНИЕ

№ 2123

гр. София, 01.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **821** по описа за **2021** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба [фирма] срещу решение (без номер) от 16.12.2020 г. по нахд № 10561/2020 г. на СРС, НО, 22 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № НП-92/15.07.2020 г., издадено от министъра на земеделието, храните и горите, с което на основание чл. 53, ал. 1 ЗАНН във вр. с чл. 44, ал. 2 от Закона за опазване на земеделските земи (ЗОЗЗ) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 1000 лева, за извършено нарушение на чл. 2, ал. 1 ЗОЗЗ и чл. 3, ал. 2, изр. първо от Правилника за прилагане на Закона за опазване на земеделските земи (ППЗОЗЗ).

В жалбата се съдържат оплаквания за неправилност, незаконосъобразност на първоинстанционното решение, постановено при нарушаване на съдопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Посочва, че липсва дата на извършване на нарушението в нарушение на чл. 42, т. 3, т. 4 и т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН. Счита, че посочените за нарушени норми не създават правно поведение. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП. Претендира присъждане на разносните по делото.

Постъпил е отговор на КЖ от 01.02.2021 г. от юрк. Й., която оспорва жалбата

като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба, чрез юрисконсулт Й., оспорва касационна жалба и счита същата за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

В атакуваното решение първоинстанционният съд правилно е установил фактическата обстановка въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Установил е, че на на 04.02.2020 г. касаторът е използвал земеделска земя за неземеделски нужди без разрешение за за промяна на предназначението ѝ - построена е „сграда за енергопроизводство“ със застроена площ от 9 кв. м. в поземлен имот с идентификатор 55419.6702.2193 по КККР на [населено място], район П., общ. Столична населено място от четвърта категория по ЗАТУРБ, имот с площ 2.991 дка., 10 бонитетен бал, собственост на [фирма], М. С., П. Й., М. П., В. К., С. А., А. У., А. С., Н. С., И. И., И. М., Н. С., И. И., И. М., Р. М., Е. К., Г. К., К. А., И. А., Й. И., М. К., Н. З., като поземления имот е с учредено право на строеж и носител на други вещни права: [фирма], съгласно НА № 24, том LLXVIII, рег. 18130, дело 31289 от 28.06.2006 г.

В резултат на констатациите при извършената проверка, служител в Областна дирекция „Земеделие“ С.-град към Министерство на земеделието, храните и горите съставил АУАН № 5 от 04.02.2020 г. на касатора за извършено административно нарушение по чл. 2, ал. 1 ЗОЗЗ.

Въз основа на АУАН е издадено процесното Наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел за безспорно установено, че е бил нарушен чл. 2, ал. 1 ЗОЗЗ и чл. 3, ал. 2, изр. първо от ППЗОЗЗ и е потвърдил НП. При реализиране на административнонаказателната отговорност не са налице нарушения на процесуалните правила, които да водят до опорочаване на производството по налагане на административно наказание. При съставянето на акта и издаване на НП са спазени предвидените форми и производство.

Съгласно чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл.63, ал.1, изр.1 ЗАНН на първоинстанционния съд. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Районният съд е изследвал относимите за спора обстоятелства, но направените правни изводи не се споделят от настоящия състав на касационната инстанция.

Настоящият състав на АССГ счита, че при издаване на АУАН и процесното НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в непосочване на датата на извършване на нарушението. Изложената фактическа обстановка в АУАН и НП не е относима към посочените за нарушени правни норми на чл. 2, ал. 1 ЗОЗЗ и чл. 3, ал. 2, изр. първо ППЗОЗЗ. Първата разпоредба не създава правило за поведение, а само сочи, че земеделските земи са национално богатство и се използват за земеделски цели, поради и което не може да покрие изискването на закона за нарушена материалноправна норма, неизпълнението на която да води до налагане на санкция. Втората посочена само в НП норма сочи, че без промяна на предназначението на земеделските земи върху тях не може да се извършва строителство на обекти, несвързани с ползването на земеделските земи, която разпоредба се намира в корелация със санкционната норма на чл. 41, ал. 1, т. 2 ЗОЗЗ. В случая не се доказва да е извършвано строителство гореописания поземлен имот, а не са и налице доказателства в тази насока. С АУАН не е повдигнато и обвинение за извършване на строителство в земеделска земя, а нарушителят е привлечен към административнонаказателна отговорност за използване на земеделска земя за неземеделски нужди без разрешение за промяна на предназначението. Следователно обвинението, като фактически констатации, не се намира в корелация с нормата на чл. 3, ал. 2, изр. първо ППЗОЗЗ, а още по-малко с нормата на чл. 2, ал. 1 ЗОЗЗ. Невъзможността да се установят конкретно и безпротиворечиво елементите от фактическия състав на административното нарушение и непосочването на релевантните нарушени правни норми, представлява съществено нарушение на административнонаказателното производство, което е самостоятелно и достатъчно основание за отмяна на издаденото НП. Нарушено е правото на защита на наказаното лице, тъй като от описаното не могат да бъдат изведени съставомерните елементи на административното нарушение. Не става ясно защо са посочени в НП и нормите на чл. 53, ал. 1 ЗАНН във вр. с чл. 44, ал. 2 ЗОЗЗ като основание за налагане на административно наказание, при положение, че е посочена санкционната норма на чл. 41, ал. 1, т. 2 ЗОЗЗ, която кореспондира с материалноправната норма на чл. 3, ал. 2, изр. първо ППЗОЗЗ.

Съдът намира, че деянието не е обосновано от фактическа страна нито в съдържанието на АУАН, нито в издаденото въз основа на него НП. Липсата на описание, обосновка и конкретизация на вмененото нарушение от фактическа страна винаги съставлява съществено процесуално нарушение, тъй като засяга правото на защита на лицето, привлечено към административнонаказателна отговорност, в съдържанието на което се включва и правото му да знае точно какво административно нарушение се твърди че е извършило, за да може да организира защитата си в пълен обем.

Настоящият съдебен състав освен това намира, че датата на установяване на нарушението не е датата на извършването му. Поради това посоченото в описанието към 04.02.2020 г., не следва да се счита за датата на извършване на нарушението. Тази неяснота е накърнила правото на защита на жалбоподателя и възпрепятства възможността съдът да упражни редовен контрол за законосъобразност на НП и поради това го е отменил. Датата на извършване на административното нарушение е задължителен реквизит, както на АУАН /чл. 42, т. 3 от ЗАНН/, така и на наказателното постановление /чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН/. Разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН безусловно е императивна, тъй като осигурява правото на привлечения към

административно-наказателна отговорност да знае точно какво административно нарушение се твърди, че е извършил, за да може да организира защитата си в пълен обем. В АУАН и в наказателното постановление, издадено въз основа на този акт, трябва да бъдат описани всички фактически елементи от състава на нарушението и да съществува единство, както между посочените като нарушени законови норми, така и между словесното описание на нарушението и посочения като нарушен закон. Посоченият порок не може да се санира в съдебната фаза, тъй като е било нарушено правото на защита на наказаното лице. Този реквизит е съществен, тъй като е и определящ по отношение на преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН и давностния срок по чл. 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния кодекс. Датата на извършване също така е индивидуализиращ белег на нарушението. Следователно, липсата на дата в съдържанието на АУАН и наказателното постановление е съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна на издаденото наказателно постановление.

При този изход на спора на касатора следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв., определено по реда на чл. 63, ал.5 от ЗАНН вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд следва да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което да се отмени НП.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXI КС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение (без номер) от 16.12.2020 г. по нахд № 10561/2020 г. на СРС, 22 състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ НП № НП – 92/15.07.2020 г., издадено от министъра на земеделието, храните и горите.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието, храните и горите да заплати на [фирма] юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

